

[C. O. Pedersen.]

Gaardmandsbrug, er der formentlig ingen, der — selv om jeg har sagt, at det, vi skulde stille efter, var en varig Lovgivning, og det staaer jeg ved — ikke vil gøre mig den Indrømmelse, at naar det er første Gang, man foreslaar noget saadant, som for Resten ogsaa Landbrugsministeren har foreslaaet med et mindre Beløb, er der ingen, der kan have nogen virkelig begrundet Mening om, hvorvidt et saadant Beløb vil medgaa til disse Foranstaltninger. Men jeg maa sige her, at jeg tror ikke, disse 4 Mill. Kr. vil blive brugt, saaledes som Erhvervsforholdene former sig i Øjeblikket — desværre tror jeg det ikke. Selv om man fik en Mulighed for Udstykning af Gaardbrug, er jeg tilbøjelig til at tro, at med de nuværende Konjunkturer, med de nuværende Priser paa Jord og Besætninger vil Byggeprisen spille en alt for stor Rolle i den samlede Ejendoms-værdi til, at denne Udstykning i Virkeligheden vil faa nogen Betydning i de Aar, der kommer. Naar vi faar andre Konjunkturer, ja, saa ligger Sagen maaske anderledes, men jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at de 4 Mill. Kr. her, hvor det jo praktisk talt drejer sig om et Forsøg, i de første Aar ikke vil gaa med.

Men tilbage bliver der jo to Beløb, nemlig Beløbet til Statens Køb af Jord og de 8 Mill. Kr. efter § 20. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at disse 14 eller højt regnet 15 Mill. Kr. er alt; hvad der stilles til Raadighed i Venstres Forslag til Udstykning af Husmandsbrug, en Udstykning, som vi nu har drevet her i mange Aar, og det er det, som det ærede Medlem — og det ærede Medlem Hr. Holstein var ogsaa inde paa det — betegnede som Ødselhed fra Venstres Side. Disse 15 Mill. Kr., det kalder det ærede Medlem Ødselhed. Ja, mon det alligevel ikke var lidt uforsigtigt af det ærede Medlem at kalde dette Ødselhed? det er jeg dog næsten tilbøjelig til at tro.

Jeg vil gerne have Lov til med nogle faa Bemærkninger at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvilke Bevillinger han og hans Parti fra 1921 til nu har stemt for aarligt til dette specielle Formaal, altsaa til Oprettelse af Husmandsbrug — eller rettere sagt, de har stemt for mere, men de Tal, jeg her opgiver, er det, der er forbrugt til Oprettelse af Husmandsbrug Aar for Aar siden 1921, Bevillingen har altid været større. (Holstein: Det stemte jeg ikke for.) Nej, jeg henvender mig ogsaa blot til det ærede Medlem Hr. Ulrich. Hvad der var rettet til det ærede Medlem Hr. Holstein, angik det ærede Medlems Udtalelse om, at Venstre var for flot —

jeg ved ikke, om det var Ordet, eller om det var „Ødselhed“. Men det, jeg her ønsker at fastslaa, er, at Venstres Forslag med de Midler, der stilles til Raadighed, ikke paa noget Punkt naar til Grænsen af, hvad vi har brugt hvert Aar siden 1921. I 1921 blev der forbrugt 10 Mill. Kr., men dertil kom al den Statsjord, der blev udstykket, og den er i hvert Tilfælde i Værdi omtrent op imod 4 Mill. Kr., et Sted mellem 3 og 4 Mill. Kr. Det vil med andre Ord sige, at de Penge, der blev forbrugt i 1921, svarer nøjagtig til det Beløb, der er sat ind her i Venstres Forslag. I 1922 blev der til dette Formaal brugt 25 Mill. Kr., hvortil kom Statsjorden. I 1923 18,5 Mill. Kr., i 1924 16,1 Mill. Kr., i 1925 18,4 Mill. Kr., i 1926 15,8 Mill. Kr., i 1927 14,8 Mill. Kr. og i 1928 10½ Mill. Kr., foruden den Statsjord og den Præstegaardsjord, der har været til Raadighed.

Med andre Ord, der er ikke eet af de Aar, der er Tale om, hvor vi ikke har forbrugt mere end det, der er sat ind i Venstres Forslag, og det er det, det ærede Medlem nu kommer her og har den Dristighed at kalde en Ødselhed fra Venstres Side. Efter at det ærede Medlem selv fuldstændig har vendt op og ned paa det konservative Partis Udstykningspolitik, kommer han nu her og bebrejder os, at vi stiller til Raadighed til Udstykning til Husmandsbrug et Beløb, som ikke nogen Sinde naar de Beløb, der har været anvendt i de sidste 10 Aar. Jeg maa sige, det er vist lidt større Dristighed, end man kan tillade sig i Folketinget; det kan maaske gaa i en konservativ Ungdomsforening, men det er vi jo ikke herinde.

Nej, hvad angaar Pengene i Venstres Forslag, er det virkelige Forhold dette, at baade det ærede Medlem og Regeringspartierne i Virkeligheden kunde have bebrejdet os, at der er stillet for faa Midler til Raadighed til Udstykning af Husmandsbrug. Det kunde de have bebrejdet os, hvis ikke jeg havde søgt allerede i min Forelæggelsestale at parere et saadant Angreb ved at sige: De Penge, der er fornødne til, at alle kvalificerede Ansøgere kan komme i Betragtning, dem skal de Herrer faa. Derfor er det ikke saa let at angribe. Og det ærede Medlem Hr. Ulrich, der fuldstændig er kørt rundt i Udstykningspolitikken, er i Virkeligheden den sidste, der kan komme og tale med om, hvad der skal bevilges til Udstykningen.

Til det ærede Medlem har jeg saa i øvrigt kun en Bemærkning endnu. Naar man nu fra konservativ Side lykkelig og vel her som ogsaa andre Steder har faaet manøvreret sig ud af Forhandlingerne, maa det være en Sag, som det ærede Medlem maa afgøre med